

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Tlf. 72 20 50 00
E-mail bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 28. januar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 211 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

5. marts 2010

Sagsnr. 2010-0002025

Spørgsmål nr. 211:

”Vil ministeren, i forlængelse af AMU alm. Del – spørgsmål 180, kommentere henvendelsen fra Foreningen Far, jf. AMU alm. del – bilag 98”

Endeligt svar:

Jeg har indhentet bidrag til besvarelsen af justitsministeren, der oplyser følgende:

”Forældrene til et barn kan aftale, hvilket samvær barnet skal have med den forælder, som det ikke bor sammen med.

Hvis forældrene ikke kan blive enige om samværets omfang, kan de rette henvendelse til statsforvaltningen. Statsforvaltningen indkalder forældrene til et vejledningsmøde, ligesom statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 32 skal tilbyde børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling som et led i forligsbestræbelserne. Hvis det ikke lykkes forældrene at nå til enighed, kan statsforvaltningen træffe afgørelse om samværet.

Det følger af forældreansvarslovens § 4, at omfanget af et samvær altid skal fastsættes ud fra en konkret og individuel vurdering af, hvad der er bedst for barnet. Samværet kan fastsættes inden for en ramme, der går fra samvær af f.eks. en halv times varighed og op til 7 ud af 14 dage (deleordning). Der lægges vægt bl.a. på barnets alder og udviklingstrin, barnets dagligdag samt barnet og samværsforældrens hidtidige kontakt.

Der tages således stilling til, hvilket samvær der er bedst for barnet, og det er uden indflydelse på denne stillingtagen, at afgørelsen om samværets omfang vil kunne betyde, at samværsforælderen er afskåret fra at afholde barselorlov m.v.

I barnets første levemåned, det vil sige ca. de første 4-5 måneder, kan der fastsættes hyppige, men måske ganske kortvarige, samvær mellem barnet og samværsforælderen. Det vil f.eks. kunne være hyppige, kortvarige samvær af en halv til en hel times varighed, sådan at der kan tages hensyn til barnets samlede pleje- og omsorgsbehov. Samværet vil gradvist kunne optrappes i takt med barnets alder.

Hvis barnet og samværsforælderen allerede på tidspunktet for fastsættelsen af samværet har etableret en følelsesmæssig relation, vil der i mange tilfælde kunne fastsættes samvær med overnatning med små børn i alderen 9-12 måneder.

Det følger af forældreansvarslovens § 21, stk. 2, at det ikke er muligt at fastsætte samvær i mere end 7 ud af 14 dage”.

Jeg kan i det hele henholde mig til justitsministerens bidrag.

Jeg kan derudover henvise til mit svar til Foreningen Far af 5. januar 2010, hvor det også fremgår, at det er regeringens opfattelse, at afgørelser om samvær skal træffes af statsforvaltningerne efter reglerne i forældreansvarsloven, og at vi ved fastsættelsen af regler om udbetaling af barseldagpenge skal sikre, at disse regler ikke er til hinder for, at de afgørelser om samvær, som er truffet af statsforvaltningerne, kan realiseres.

Som jeg også nævner i mit svar til Foreningen Far, vil Beskæftigelsesministeriet løbende følge udviklingen i praksis i forbindelse med afgørelser om samvær, så vi kan sikre, at reglerne om fordeling af barseldagpenge ikke giver problemer i forhold til realisering af et samvær, som en statsforvaltning har truffet afgørelse om.

Venlig hilsen

Inger Støjberg